

Sygn. akt V CSK 715/15

POSTANOWIENIE

Dnia 10 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z wniosku J. W. i J. W.1
przy uczestnictwie T. S.A. w K.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 czerwca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców
od postanowienia Sądu Okręgowego we Wrocławiu
z dnia 9 czerwca 2015 r., sygn. akt II Ca 10/15,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od wnioskodawców na rzecz uczestnika kwotę 120 zł (sto dwadzieścia) tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy we Wrocławiu oddalił apelację wnioskodawców od postanowienia Sądu Rejonowego w Oławie z dnia 22 października 2014 r., którym oddalony został ich wniosek o ustanowienie służebności przesyłu.

Wnioskodawcy w skardze kasacyjnej powołali podstawę przewidzianą w art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c., a we wniosku o przyjęcie tej skargi do rozpoznania wskazali przyczynę objętą art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. W ramach drugiej podstawy poprzestali na stwierdzeniu, że nie została rozpoznana istota sprawy. Istotne zagadnienie

prawne sformułowali jako konieczność udzielenia odpowiedzi na pytania, które dotyczyły problematyki: dopuszczalności ustanowienia służebności gruntowej odpowiadającej służebności przesyłu bez określenia nieruchomości władnącej; dopuszczalności rozpoznania zarzutu zasiedzenia nieokreślającego treści służebności; treści służebności nabytej w drodze zasiedzenia przez uczestnika; dopuszczalności nabycia służebności przez przedsiębiorstwo, zaliczenia okresu posiadania służebności przed wejściem w życie przepisów art. 305¹ - art. 305⁴ k.c. oraz wyjaśnienia czy służebność przesyłu jest rodzajem służebności gruntowej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna stanowi kwalifikowany, nadzwyczajny środek odwoławczy, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być podyktowane przyczynami o szczególnej doniosłości, związanymi z ochroną interesu powszechnego, wykraczającymi poza interes skarżącego. Nie została przewidziana jako kolejny środek kwestionowania orzeczenia niesatysfakcjonującego strony. Celem rozpoznania skargi kasacyjnej jest dążenie do ochrony porządku prawnego przed dowolnością orzekania oraz zapewnienia jednolitości orzecznictwa w sprawach, w których istnieje możliwość dokonania wykładni zasadniczej, mającej charakter abstrakcyjny. Ocena, czy podane względy zachodzą w konkretnej skardze kasacyjnej dokonywana jest przez badanie, czy powoływane przez skarżącego we wniosku przyczyny przyjęcia jej do rozpoznania wskazują na występowanie jednej z przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Powołanie się na podstawę objętą art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. nakłada na skarżącego obowiązek przedstawienia tego istotnego zagadnienia prawnego z powołaniem konkretnych przepisów prawa, wykazaniem, że jest ono nowe, nierozwiązane dotąd w orzecznictwie sądowym, a wyjaśnienie go ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia tej konkretnej sprawy, ale także innych, podobnych spraw. Do Sądu Najwyższego należy ocena, czy twierdzenie skarżącego obejmuje takie właśnie zagadnienie i czy jest ono na tyle istotne, że skarga wymaga rozpoznania (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz.11; z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz.151; z dnia 14 lutego 2003 r., I PK 306/02, niepubl.; z dnia

14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, niepubl.; z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OSNP 2006, nr 15-16, poz. 243; niepubl.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, niepubl.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, niepubl., z dnia 19 stycznia 2012 r., I UK 325/11, niepubl.). Zagadnienie wskazane przez skarżących nie spełnia wymagań przewidzianych dla tej przesłanki. Brak w nim zarówno cech istotności, nowości oraz przydatności w okolicznościach tej sprawy. Wszystkie powołane we wniosku kwestie były przedmiotem licznych wypowiedzi Sądu Najwyższego, które doprowadziły do ukształtowania przyjmowanego stanowiska. Uzasadnienie wniosku nie zawiera argumentów przemawiających za koniecznością zmiany tych zapatrywań, czy podjęcia po raz kolejny tych zagadnień. W tej sytuacji rozważania skarżących obejmują w istocie wątpliwości związane ze stosowaniem prawa w okolicznościach tej sprawy, które z reguły towarzyszą procesowi subsumpcji.

W postępowaniu przed Sądem drugiej instancji nie doszło do nieważności postępowania, której przyczyny Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę z urzędu w granicach zaskarżenia, stosownie do art. 398¹³ § 1 k.p.c.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego wynika z zasady przewidzianej w art. 520 § 3 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

